തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മലയാളസർവകലാശാല സംസ്കാരപൈതൃകപഠനസ്കൂൾ ജേണൽ

പൈതൃകവിമർശം

വാല്യം 5, ലക്കം 1, ഏപ്രിൽ 2023
യു.ജി.സി-കെയർ പട്ടികയിലുള്ളത്

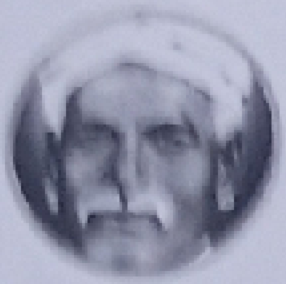

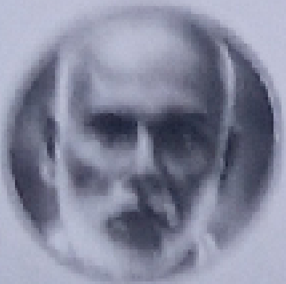

മലയാള വിമർശനം

സാഹിത്യം
സംസ്കാരം
പൈതൃകം

ലക്കം പത്രാധിപർ
കെ.വി.ശശി

പൈതൃകവിമർശം

സംസ്കാരപൈതൃകപഠനസ്കൂൾ ജേണൽ

വാല്യം 5 • ലക്കം 1 • ഏപ്രിൽ 2023

കൊല്ലവർഷം 1198 • മീനം-മേടം

യുജിസി-കെയർ പട്ടികയിലുള്ളത്

മലയാളവിമർശനം

സാഹിത്യം സംസ്കാരം പൈതൃകം

ലക്കം എഡിറ്റർ

കെ.വി.ശശി

സംസ്കാരപൈതൃകപഠനസ്കൂൾ

തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മലയാളസർവകലാശാല

പൈതൃകവിമർശം

സംസ്കാരപൈതൃകപഠനസ്കൂൾഗവേഷണജേണൽ

(വർഷത്തിലൊരിക്കൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്)

യു.ജി.സി-കെയർ പട്ടികയിലുള്ളത്

പത്രാധിപസമിതി

പ്രൊഫ.കെ.എം.ഭരതൻ,

ഡോ.ടി.വി.സുനീത,

ഡോ. സജിന ജി,

കെ.വി.ശശി

ലക്കം പത്രാധിപർ

കെ.വി.ശശി

പ്രസാധകൻ

പ്രൊഫ. കെ. എം. ഭരതൻ, രജിസ്ട്രാറുടെ ചുമതലയുള്ള പ്രൊഫസർ

പൈതൃകപഠനം
സംസ്കാരപൈതൃകപഠനസ്കൂൾഗവേഷണജേണൽ

ലക്കം പത്രാധിപർ: കെ.വി.ശശി

തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മലയാളസർവകലാശാല
അക്ഷരം കാമ്പസ്, വാക്കാട് പി.ഒ. തിരൂർ,
മലപ്പുറം, കേരളം - 676 502
വില: 200/-

പൈതൃകവിമർശം
5(1) 157-161, 2023
സാംസ്കാരപൈതൃകപഠനസ്കൂൾ
തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മലയാളസർവകലാശാല

ഡോ. ജി. സജിന

സാഹിത്യവിമർശനവും പാഠവിമർശനവും

സാഹിത്യവിമർശനം പാഠവിമർശനം എന്നീ പദങ്ങൾ സാഹിത്യവ്യവഹാരത്തിൽ സാധാരണയായി ഉപയോഗിച്ചുപോരുന്നതാണെങ്കിലും അവയുടെ ബന്ധവൈജാത്യങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി വിശകലനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ക്ലാസ്സിക്കൽകൃതികൾ മുതൽ സമകാലിക സാഹിത്യം വരെ പഠിക്കുകയും വിലയിരുത്തുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അതിവിപുലമായ സാഹിത്യവിമർശനത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം കലാകാലങ്ങളിൽ നവീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഇത്തരം നവീകരണത്തിന്റെ ഘട്ടങ്ങളിൽ അത് പൂർവമാതൃകകളെ തീർത്തും കയ്യൊഴിയുന്നുമില്ല. പ്ലേറ്റോയും അരിസ്റ്റോട്ടിലും ഭരതമുനിയും മറ്റും മുന്നോട്ടുവച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പിൻപറ്റുമ്പോൾ തന്നെ സാഹിത്യവിമർശന സിദ്ധാന്തങ്ങളും സംസ്കാരപഠനസിദ്ധാന്തങ്ങളും മാധ്യമസിദ്ധാന്തങ്ങളും കാലകാലങ്ങളിൽ സാഹിത്യവിമർശനത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്നു. സാഹിത്യവിമർശനത്തിന് നിയതമായ നിയമങ്ങളോ മാനദണ്ഡങ്ങളോ ഇല്ല. അത് വിമർശകനിലും വിമർശ്യകൃതിയിലും അധിഷ്ഠിതമാണ്. ഒരേ കൃതിയെ വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടിൽ വിമർശിക്കാം. വിമർശകന്റെ അഭിരുചിയാണ് ഇതിന് അടിസ്ഥാനം. വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വിമർശനപദ്ധതികളിൽ നിന്നോ സമീപനങ്ങളിൽ നിന്നോ പ്രസക്തമായവ തിരഞ്ഞെടുത്ത് പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നിരൂപകനിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. വിമർശ്യകൃതിയുടെ രൂപപരമോ സാംസ്കാരികമോ സാഹിതീയമോ സാമൂഹികമോ ആയ പ്രത്യേകതകൾ ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ സ്വാധീനിക്കും.

കർതൃപാഠം പ്രേഷിതപാഠം

പാഠവിമർശനം എന്നത് പൊതുവേ പ്രാചീന-മധ്യകാല-ഹസ്തലിഖിതങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥകർതൃപാഠമോ അതിനു തൊട്ടടുത്ത പാഠമോ കണ്ടെത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു ഗവേഷണപദ്ധതിയാണ്. എന്നാൽ ആൻഫ്രാങ്കിന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾക്കും ഇന്ദുലേഖയ്ക്കുമൊക്കെ ഉണ്ടായ വിമർശിത

സാധ്യമാകും. വിമർശകന്റെ അഭിരുചിയ്ക്കാണ് ഇവിടെ പ്രാധാന്യം. ഇത്തരത്തിൽ സാഹിത്യവിമർശനം വിമർശകർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുന്നു. കൃതിയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും വിമർശന മാനദണ്ഡങ്ങളിലും ഈ വൈയക്തികത നിലനിൽക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ സാഹിത്യവിമർശനം പ്രതിജനഭിന്ന വിചിത്രമാണ്.

വ്യത്യസ്ത പകർപ്പുകൾ

പാഠവിമർശനത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ഒരു കൃതിയുടെ വ്യത്യസ്ത പകർപ്പുകളിൽ ആണ്. വ്യത്യസ്ത പകർപ്പുകളെ വർഗീകരിച്ച് നിയതമായ മാനദണ്ഡങ്ങളിലൂടെ വിമർശനവിധേയമാക്കി ഗ്രന്ഥകർതൃപാഠമോ അതിനടുത്തു നിൽക്കുന്ന പാഠമോ കണ്ടെത്തുകയാണ് പാഠവിമർശനത്തിന്റെ രീതി. സ്വന്തം അഭിരുചിക്കനുസരിച്ച് ഏത് കൃതിയും പാഠവിമർശനത്തിനായി സ്വീകരിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഗ്രന്ഥകർതൃപാഠത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുപോയ കൃതികൾ മാത്രമാണ് പാഠവിമർശകന് സ്വീകാര്യം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സാഹിത്യവിമർശനത്തിലെ സ്വാതന്ത്ര്യം പാഠവിമർശനത്തിൽ ഇല്ല. സാഹിത്യവിമർശനത്തിൽ കൃതിയും എഴുത്തുകാരനുമാണ് പ്രധാനം. പാഠവിമർശനത്തിൽ പകർപ്പെഴുത്തുകാരനും (സ്ക്രൈബ്) പ്രധാനമാണ്.അയാളുടെ വൈയക്തികമായ യുക്തികളും ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളും നിലപാടുകളുമെല്ലാം അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ പാഠത്തെ രൂപപ്പെടുന്നതിനെ സ്വാധീനിക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പാഠവിമർശന ഘട്ടത്തിൽ പകർപ്പെഴുത്തുരീതികളും പരിഗണനാർഹമാകുന്നു.

നാല് ഘട്ടങ്ങൾ

പാഠവിമർശനത്തിന് ഉപാദാനവിചാരം (ഹ്യൂറിസ്റ്റിക്സ്), വംശബന്ധകല്പന(റെസൻഷ്യോ),പാഠപരിഷ്കരണം(എമൻഡേഷൻ), ഉപരിവിമർശനം (ഹയർക്രിട്ടിസിസം) എന്നിങ്ങനെ നിയതമായ നാല് ഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. വിമർശകൃതിയുടെ വ്യത്യസ്ത പകർപ്പുകളെ കണ്ടെത്തൽ, ശേഖരണം, തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, താരതമ്യം, സമാഹരണം എന്നിങ്ങനെ ശ്രമകരമായ നിരവധി തലങ്ങൾ ഉപാദാനവിചാരം എന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒന്നാംഘട്ടത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ പാഠഭേദങ്ങളുടെ പരസ്പരബന്ധം കണ്ടെത്തി പകർപ്പുകളുടെ വംശാവലി നിർണയിക്കുന്ന രണ്ടാം ഘട്ടമാണ് വംശബന്ധകല്പന. മൂന്നാംഘട്ടമായ പാഠപരിഷ്കരണം എന്ന സുപ്രധാന ഘട്ടത്തിൽ പാഠവിമർശകൻ പലപ്പോഴും സാഹിത്യവിമർശകന്റെ ധർമ്മം കൂടി നിർവഹിക്കേണ്ടതായി വരും. വിമർശ്യകൃതിയുടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്ന പാഠഭേദങ്ങളിൽനിന്ന് ഗ്രന്ഥകർതൃപാഠമോ അതിനോട് അടുത്തുനിൽക്കുന്ന പാഠമോ ഏതെന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്ന ഘട്ടമാണിത്. അത്യന്തം സൂക്ഷ്മതയും നിരീക്ഷണപാടവവും നിശ്ചിത വിഷയമേഖലയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും ചരിത്രപരവുമായ അവബോധവും വേണ്ടുന്നതാണ് ഈ ഘട്ടം. ലഭ്യമായ പാഠഭേദങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു വാക്കോ വരിയോ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റേതെന്ന് നിർണയിക്കുന്നതിന് ചിലപ്പോൾ ശൈലീപരമായ അപഗ്രഥനംപോലും വേണ്ടി വന്നേക്കാം. പതിനാ

[illegible] അനുസരിച്ച് ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വിമർശനസാധ്യതകൾക്ക് തെളിവായി നിലനിൽക്കുന്നു. 'കൃതികളുടെ തനതുപാഠത്തെ അഥവാ പ്രാക്പാഠത്തെ [illegible] നിർണ്ണയിക്കാനും ഉയിർത്തെടുക്കാൻ അവലംബിക്കുന്ന ഗവേഷണ [illegible] പാഠവിമർശനം' (വിജയപ്പൂർ,2009:34). പ്രാക്പാഠനിർദ്ധാരണം [illegible]. [illegible] കൃതികൾക്ക് പല പകർപ്പുകളും പാഠങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു. [illegible] പാഠഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന് പല കാരണങ്ങൾ. [illegible] അശ്രദ്ധ,അജ്ഞത,പാണ്ഡിത്യം,കാലം, [illegible] ഉണ്ടാകുന്ന വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം പാഠഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങളാണ്. ഗ്രന്ഥകർത്താവോ പകർപ്പെഴുത്തുകാര [illegible] അവസ്ഥയിലുള്ള കൃതിയാണ് 'പാഠം'. ഗ്രന്ഥകർത്താവ് നേരിട്ട് [illegible] മൂലപാഠം അഥവാ കർതൃപാഠം എന്നും പകർപ്പെഴുത്തു [illegible] പ്രക്ഷിപ്തപാഠം എന്നും വിളിക്കുന്നു. പ്രക്ഷിപ്തപാഠങ്ങൾ ഒരേ [illegible] ഉണ്ടായവയാകണമെന്നില്ല.

പ്രക്ഷിപ്തകൃതിയിൽ ഗ്രന്ഥകർതൃപാഠവും പ്രക്ഷിപ്തപാഠവും ഉണ്ടാകും. ഈ പ്രക്ഷിപ്തപാഠങ്ങളാണ് ഇവയെ മൂലകൃതിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത്. ഒരു കൃതിക്ക് പകർപ്പുകൾ കൂടുന്തോറും ആ കൃതി ഗ്രന്ഥകർതൃപാഠത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുപോവുകയും ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ മൂലകൃതി തിരിച്ചറിയുന്നത് ഏറെക്കുറെ ദുസ്സാധ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഇത്തരം ഘട്ടങ്ങളിലാണ് പാഠവിമർശനം ആവശ്യമായിത്തീരുന്നത്. [illegible] തനിമയോടെ നിലനിർത്താൻ [illegible]. വാമൊഴി [illegible] ലൈബ്രറിയിലെ ലൈബ്രേറിയന്മാർ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളിലാണ് [illegible] വിമർശനത്തിന്റെ ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നതെങ്കിലും പതിനാറാം [illegible] നൂറ്റാണ്ടിന്റെ [illegible] നടന്ന ബൈബിൾ പാഠവിമർശനശ്രമങ്ങളാണ് [illegible] പാഠവിമർശനപദ്ധതിക്ക് തുടക്കമിട്ടത്. പാഠവിമർശനവും സാഹിത്യവിമർശനവും [illegible] പാഠവിമർശനവും സാഹിത്യവിമർശനവും [illegible] ആധാരമാക്കുന്നത് സാഹിത്യകൃതികളെയാണ് എങ്കിലും ഇവയുടെ [illegible] വ്യത്യസ്ത ഇടങ്ങളിലാണ്. സാഹിത്യവിമർശനത്തിന്റെ [illegible] ഗ്രന്ഥകാരവിരചിതവും സഹൃദയലോകാംഗീകൃതവുമായ കൃതിയിലാണ്. കൃതിയുടെ [illegible] സാഹിതീയമോ സാമൂഹികമോ സാംസ്കാരികമോ ആയ പ്രത്യേകതകൾ, കൃതിയും വായനക്കാരും, കൃതിയും [illegible] ഇടപെടലുകൾ ഇവ സംബന്ധിച്ച വിമർശനാത്മക നിരീക്ഷണങ്ങളും വിലയിരുത്തലുകളും ആണ് അതിന്റെ കാതൽ. കാലദേശ പരിഗണനകൾക്ക് അതീതമായി ഉള്ളടക്കപരമായ ഒരു നിയതത്വം അതിനുണ്ടായിരിക്കും.

ഈ ഉള്ളടക്കത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാനദണ്ഡങ്ങൾകൊണ്ട് വിമർശനവിധേയമാക്കുന്നു. തെരഞ്ഞെടുത്ത ഒരേ കൃതിയെ തന്നെ വ്യത്യസ്ത വിമർശകർക്ക് വ്യത്യസ്ത മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് വിലയിരുത്താനാകും. പകർപ്പുകളുടെ ആധിക്യത്താൽ മൂലകൃതിയിൽ നിന്നും അകന്നുപോയ പ്രാചീന-മധ്യകാലകൃതികളുടെ പ്രചാരത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പകർപ്പിനെയോ പതിപ്പിനെയോ ആധാരമാക്കിയും സാഹിത്യവിമർശനം